

Sygn. akt II Ca 410/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Henryk Haak SSR del. Żaneta Cebula
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A z/s w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 22 listopada 2016r. sygn. akt I C 1434/16

1. oddala apelację,
2. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSR del. Żaneta Cebula SSO Wojciech Vogt SSO Henryk Haak

II Ca 410/17

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 39.846,11 zł z odsetkami i kosztami sądowymi.

W dniu 17 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym i nakazał pozwanemu M. K., aby zapłacił powodowi (...) Bank S.A. kwotę 39.846,11 zł. Oraz koszty postępowania w kwocie 503,99 zł.

Pozwany M. K. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Pozwany zaprzeczył istnieniu dochodzonego przez powódkę zobowiązania zarówno co do 2 idy jak i jego wysokości. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 22 listopada 2016 r. zasądził od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 39.846,11 zł z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 35.080,14 zł. W wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 26 maja 2016r. do dnia zapłaty, przy czym odsetki od dnia 01 stycznia.2016r. nie mogą przewyższać odsetek maksymalnych; ustawowymi liczonymi od kwoty 3.708,93 zł. od dnia 08 czerwca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Orzekł również o kosztach postępowania.

Apelację do tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zaskarżając wyrok w części zasądzającej (punkt 1 orzeczenia) zarzucając, że powód nie wykazał w jakiej wysokości pozwany zalega ze spłata kredytu. W oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę orzeczenia w zaskarżonej części i oddalenie powództwa.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Skarżący podnosi w swojej apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 505 , pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP. 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

Należy wskazać, że – jak to trafnie zaakcentował Sąd I instancji – pozwany oprócz prostego zaprzeczenia wszelkim okolicznościom nie przedstawił żadnych dowodów aby spłacił kredyt w wysokości wyższej niż podniósł to powód. Nie wykazał również aby któryś z dokumentów, które przedłożył powód nie stwierdzały prawdziwych okoliczności.

Apelacja pozwanego stanowi więc jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji i jako taka nie może liczyć na powodzenie.

Mając na uwadze powyższe należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Henryk Haak Wojciech Vogt Żaneta Cebula